

האגודה

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

דרוש תורם שישלם את כל העלון ויקבל הקדשה קבועה כאן לע"נ, רפואה וכו'

נושא השבוע: חג חנוכה (ב)

כב' כסלו תשפ"ג 1454 (שנה כח')

ההפטרה: "כח אמר" (עמוס ב')

פרשת וישב - שבת מברכיין

ראש חודש טבת יחול אי"ה בשבת הבאה וביום ראשון מולדו ביום שישי בשעה 12:11 ו-9 חלקים.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו... יוסף בן שלב עשרה" (כ"א-ב)

מקשה רש"י: מדוע נכתב "וישב" ולא "ויחיי"? ומסביר "וישב" - ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף - צדיקים מבקשים לישב בשלוה, אמר הקב"ה, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא מבקשים לישב בשלוה בעולם הזה?"

מיעקב אבינו אנו למדים שלעולם אל יאמר אדם רוצה אני לישב בשלוה בלי טרדות וניסיונות היות ומצבי הרוחני שפיר, אלא תמיד יש לשאוף להמשיך ולהתעלות בעבודת השם.

גם נרות חנוכה מהיום עבורנו ציון דרך לצורת עבודת ה' שלנו בעולם הזה, וכפי שבנרות חנוכה יש דין "מוסיף והולך", שבכל יום אנו מוסיפים נר נוסף בחנוכה, כך צריך כל יהודי להשתדל ולהתקדם בכל יום מימי חייו בעבודת ה', וגם אם יש ניסיונות ונפילות, החכמה היא לדעת לקום ולהמשיך הלאה ולהיות בבחינת "מוסיף והולך" ולא להתיאש ולהישבר.

(ילקוט לקח טוב - חיים של תורה)

"...ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה" (כ"ט, ו)

חג החנוכה יחול לעולם סמוך לפרשת וישב שבה מסופר על עמידתו האיתנה של יוסף הצדיק בנסיון אשת פוטיפר ושמירתו על קדושתו. וסימן לדבר, כי "יוסף" עולה בגמטריא "מלך יון", לרמזו שהיוונים הרשעים היו מתנגדים למידת יוסף המיוצגת בקדושה ובצניעות וביקשו לעקור אותה מישראל.

וזה שאמרו לעם ישראל "כיתבו על קרן השור אין לכם חלק באלוקי ישראל", שרצו לעקור את מידתו של יוסף הצדיק שנמשל לשור, כנאמר על יוסף "בכור שורו הדר לו" (דברים לג, ז).

ללמדנו עד כמה ראוי להשתדל בימי חנוכה הקדושים להוסיף עוד ועוד בענין שמירת גדרי הקדושה והצניעות ומהם נקבל כח עצום להתחזק בזה במשך כל השנה. (אמרי נועם ח"א לגאון רבי יורם אברג'ל זצוק"ל)

בשכר ההתגברות

מעשה שהיה

המעשה אירע עם יהודי שבמשך שמונה שנים מנישואיו עדיין לא זכה לפרי בטן. ניסיון הציפיה היה קשה ביותר והעמיד אותם בפני אכזבות שוברות לב, עצב וייאוש. סגולות רבות ניסו, ביניהם שתיית מיץ רימונים שנתלו בשבע סוכות, אכילת שקדים מרים ודודאים, נסיעות לקברי צדיקים. בין הסגולות ששמעו עליהן היתה סגולה אחת מורכבת וכמעט בלתי אפשרית לביצוע. הסגולה היא, להדליק את נרות החנוכה בשמן זית מהסחיטה הראשונה מכל זית, על ידי יהודי שומר מצוות, וללא חשמל או אמצעי אלקטרוני. שמן זית שנשחט בבית בד קדום, ממש כמו בבית המקדש. את השמן היקר הזה צריך אח"כ לערבב בשמן זית רגיל. הוא החליט לנסות את הסגולה אך עדיין לא ידע כיצד, אבל בדבר אחד הוא היה בטוח - הוא לא יערב את אשתו בכל התהליך. גם במצב הנוכחי קשה לה, ואם הוא לא יצליח להשיג את השמן, עוגמת הנפש שלה תהיה עצומה. לאחר בירורים רבים, קיבל את שמו של מר אלימלך, יהודי ערירי כבן שישים, שגר בבקתה המשקיפה להרי יהודה. אין בביתו

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 4:42-4:39 * סוף זמן ק"ש 8:37-8:34

יציאת שבת: 4:19

יציאת שבת: 4:10

יציאת שבת: 4:19

טלפון, חשמל או מים. הוא חי מירקות ששתל בגינה ומעזיזים, כבשים ותרנגולות שהוא מגדל ומקבל מהם ביצים, חלב וצמר. הוא נסע למקום שבו הוא גר, ולאחר שמר אלימלך שמע את הסיפור, שנגע לליבו, אמר לו שהוא יעשה זאת, אבל עליו להביא לו עשרה ק"ג של זיתים לשם כך. היתה זו משימה לא פשוטה, לקנות מסיטונאי כמות כה קטנה של זיתים, ובכלל, להגיע למקום נדרש רכב שטח. אבל מה לא עושים למען המטרה הנכספת. ייצור כמות קטנה של שמן בעבודה ידנית ארך כמעט יום תמים. כתישת הזיתים בכלים מיוחדים, הפרדת השמן מהמוהל... הוא הביט ותהה לעצמו: 'מה אני עושה כאן למען השם? מה לא עשינו כבר כדי לזכות בילד? אוסיף גם את ההשתדלות הזאת לרשימה'... הוא הגיע לביתו מותש, מלוכלך ועייף, אך מאושר. היה ברשותו בקבוקן קטנטן שמכיל נוזל צהוב ירקרק-כהה. את הבקבוק היקר על תכולתו הסגולית הטמין בוויטרינה, מאחורי החנוכה.

בערב פנה בהתרגשות לוויטרינה, פתח את דלתות הזכוכית וחפש את הבקבוקן היקר אך להפתעתו הרבה לא מצא. הוא הויז את כלי הכסף מכאן לשם, אולי בכל זאת ימצא את השמן היקר, חיפש בכל מקום אך לא מצא. אשתו הבחינה בחיפושיו ושאלה אותו למבוקשו. הוא סיפר שאינו מוצא את הבקבוק עם הפקק האדום ששם בוויטרינה, היא ענתה באדישות: "למה לא אמרת? ראיתי בקבוק מלא בנוזל עכור, שנראה כמו שמן מקולקל, חשבתי שהוא מקולקל ושפכתי אותו בכיור, למה אתה מחפש אותו? מה זה הבקבוק הזה?".

כל המאמצים היו לחינם! באותו הרגע פניו האדימו, הוא כמעט סיפר מה שקרה, אולם במחשבה שניה הוא ידע שאין לו על מי לכעוס, היא לא שפכה את השמן מתוך כוונה רעה. אם הוא יספר לה את ההיסטוריה של השמן היקר, יהיה כאן הערב תשעה באב. לא לילה ראשון של חנוכה.

בכוחות איתנים, שאינו יודע מהיכן שאב, ניגש להכין את הפתילות ואת השמן בבזיכים. הוא שתק, הוא בעיקר פחד שאם ידבר המילים יפרצו ללא שליטה, הוא לא רצה חלילה לפגוע באשתו. "אני יוצא, אחזור להדלקת נרות", אמר ויצא מהבית בסערה. הוא הלך ברחובות העיר כשסביבו אנשים ממהרים והבל חם של סופגניות עולה מן החנויות. הוא הלך ולא ידע לאן, מבלבל ועצוב. הוא נכנס לבית כנסת תימני קטן. 'אף אחד לא מכיר אותי פה', ידע. שם הוא נשבר לרסיסים ובכה כמו ילד קטן: "למה, ריבונו של עולם? מה אתה רוצה ממני? מה כבר רציתי? רק בקבוק קטן של שמן זית, פך שמן טהור. אני רוצה סגולה לבנים, הבה לי בנים! המפתח של החיים בידך, רק אתה מסוגל להושיע, לא אלימלך, לא השמן. רק אתה". הוא טמן את ראשו בין כפות ידיו והתפלל בשיברון לב, מתוך ידיעה ברורה שהיחיד שיכול להושיע אותם הוא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, רק הוא לבדו ואין זולתו.

הערב כבר ירד כצא מבית הכנסת הקטן עם כוחות מחודשים ומיהר לביתו. בדרך חשב לעצמו: 'אמנם אדליק היום נרות עם שמן זית מהסופרמרקט, אבל אין ספק שההדלקה הזאת תעלה לרצון!'

הוא הגיע לבית עם החלטה נחרצת: תפילות רותחות מלב דומע, הקפדה יתירה בהלכה, הידור מצווה ושיפור המידות, כל אלו יכולים רק להועיל. 'מעתה ואלך, את הזמן שהקדשתי לעשיית הסגולות אקדיש לעשיית חסד, אין ספק שזה רצונו יתברך'. ואכן לסיפור יש סוף טוב, תוך פחות משנה נולדו לנו תאומים. 'אלו ילדים עם אור של תפילות', אומרים לנו תמיד בני משפחה וידידים, ואני מהנהן בראשי ומחייך, רק היושב בשמיים יודע, למה אני מתכוון!!!

(האמנתי ואדברה)

הלכות חג חנוכה [ב]

פינת ההלכה

א. זמן ההדלקה - זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, [בכל הימים ב-]

[4:52-4:56] (סו"ע סי' תרע"ב ס"א, משנ"ב ס"ק א, כה"ח ס"ק ב, בל"ח פ' וישב ס"ז ועוד) ונמשך זמנה

עד כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים וכל זה לכתחילה. אבל בדיעבד מדליק כל הלילה (סו"ע סי' ג). ואם בא בלילה ומצא את בני ביתו ישנים [ולא הדליקו בני הבית נרות אף שהיו צריכים להדליק ולפטור אותם] (בשעור מר"ן ח"א עמ' ק"ז) טוב שיעורר אחד מהם ואז יברך וידליק, ואם אי אפשר להעיר אף אחד אעפ"כ יברך וידליק (חזו"ע חנוכה לגר"ע יוסף עמ' סד).

ב. לפני ההדלקה יתפלל תפילת ערבית, אבל אם הוא חושש שאם יתפלל ערבית תחילה יעבור זמן ההדלקה לכתחילה [חצי שעה מצאת הכוכבים] ידליק לפני תפילת ערבית (וכה"ח סי' תרעב ס"ק ה, מג"א ס"ק ה, עיין תורת מועדים סי' ד ס"ה, מר"ן החיד"א מחזיק בכה"ח ס"ק ג, משנ"ב ס"ק א). כשמתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים, יחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ואח"כ ידליק נרות (עיין חזו"ע עמ' ע"א, עיין משנ"ב סי' תרע"ב ס"ק א).

מן הראוי שיכינו את השמן והפתילות בחנוכייה לפני שהולך לבי"כ כדי שיוכל להדליק מיד כשחוזר, שאם יעשה כן רק אחרי חזרתו מהתפילה ודאי יעבור עיקר זמן ההדלקה (משנ"ב ס"ט).

ג. שיעורי תורה קבועים המתקיימים בביה"כ ויש חשש שאם ילכו להדליק נרות חנוכה לא יחזרו, יש לקיים את השיעור כרגיל ובסיומו יזכירו לציבור להדליק נרות חנוכה. (ס"ט ע"ג). ומנהג שנהגו בכוללים להפסיק את לימודם ב-4:00, ומתפללים מנחה וערבית כדי להדליק נרות בצאת הכוכבים, זהו מנהג המיוסד על אדני פז ואין להרהר אחריו (חז"ע ע"ה) [וישתדלו להשלים את הלימוד] (ילק"וי חנוכה).

ד. אין להקדים את ההדלקה קודם צאת כוכבים [או קודם שקיעת החמה לאשכנזים הנוהגים כן] אפילו בשעת הדחק, אבל כשחושש שיתבטל מהמצוה מותר להדליק בלא ברכה מפלג מנחה והלאה [3:49-52] ועדיף שימנה משהו כשלוחו שידליק במקומו בצאת הכוכבים (תורת מועדים לגר"ד יוסף ס' ד ס"ג-ג ובהערות) ובערב שבת, שאי אפשר אחרת, מותר להדליק בברכה מפלג מנחה והלאה (ס"ט).

ה. אופן ההדלקה: בלילה הראשון ידליק את הקיצוני הימני (שכלפיו) ובלילות הבאים יוסיף נרות לשמאל, וההדלקה מהנר החדש (השמאלי ביותר) לימין (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"ה).

ו. אסור למדליק להתחיל: לאכול סעודה עם פת [ה"ה עוגה] מעל 50 גר', לישון או מלאכה חצי שעה קודם הדלקת נרות, ואם ביקש מחברו שיזכיר לו להדליק בזמן מותר. (תורת המועדים ס' ו סעי' 3-ה ילק"וי ח"ה ע"ה י"א). ואסור להתחיל ללמוד בהגיע זמן ההדלקה (חז"ע ע"ה ס"ח), אא"כ זה שיעור לרבים ואם ילכו להדליק לא יחזרו לשיעור (ס"ט ע"ה). אך לאישה ולילדים מותר לאכול קודם הדלקת נרות ובפרט אם הבעל מאחר לבוא ובלבד שיש צורך בדבר, ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה (הליכות עולם ח"א ע"ה ס"ג ס"ב) [ומ"מ אם מינה הבעל את אשתו להדליק נרות יש לומר שדינה כאיש] (ילק"וי חנוכה ע"ה רס"ד).

ז. צריך שיתן שמן בנרות החנוכה כשיעור שיידלק לפחות חצי שעה, וכן אם מדליק בנר שעווה צריך שיהא בו שיעור שיידלק חצי שעה (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"ה ע"ה).

ואם אחר שבירך והדליק הרגיש שאין שמן כשיעור בתוך הנרות, יכבה אותם ולאחר שיוסיף שמן עד כשיעור, יחזור וידליק בלי ברכה. (ילק"וי ח"ה ע"ה רכ"ב).

אם אחר שהדליק נרות חנוכה בברכה, כבו הנרות בשוגג קודם שעברה חצי שעה, אין חובה להדליקם שוב (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"ב), והמחמיר לחזור ולהדליקם בלא ברכה שימשיכו לדלוק תבוא עליו ברכה (משנ"ב ס"ק כז, ב"ח ס"ט ע"ה) (ילק"וי ס' תע"ה ס"ב).

ח. לפני שמברך יכוון ידו מול הנר שרוצה להדליק ראשון (שמאל) כדי שפגע בו תחילה ולא יצטרך להעביר על המצוות (משנ"ב ס' תע"ז ס"ק י"א).

ט. לפני ההדלקה מברך "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו", ובלילה הראשון מוסיף גם "שהחיינו" (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"א) ואם לא ברך "שהחיינו" בלילה הראשון מברך בלילה השני, או כשיזכור בשאר הלילות בזמן ההדלקה [בתוך חצי שעה להדלקה] (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"ב) ואם לא היה בביתו בלילה הראשון ואשתו הדליקה עבורו וברכה את כל הברכות, בלילה השני כשבא להדליק צריך לברך גם "שהחיינו" (חז"ע ע"ה קל"ח). [מדובר באופן שבליילה הראשון לא היה נוכח בשום הדלקת נרות חנוכה (שהתכוון לצאת ידי חובה כשהיה שם) שאם כן אינו מברך "שהחיינו" בלילה השני (כ"ח ס' תע"ז ס"ק טו)].

י. כשמדליק את הנרות צריך להקפיד שהאש תאחז ברוב הפתילה לפני שמסלק את ידו (כ"ח ס"ק ג), ולאחר הדלקת הנר הראשון יכול לומר "הנרות הללו" (ס"ט ע"ה) (משנ"ב ס"ק ט).

יא. אם שכח לברך על הדלקת נרות חנוכה, כל זמן שלא סיים להדליק נרות ההידור, אפילו לא נשאר אלא נר אחד של ההידור, יברך אז את כל הברכות. ואם הדליק את כל הנרות, אפילו עדיין לא הדליק את ה"שמש" לא יברך עוד "להדליק נר חנוכה" אלא יברך "שעשה ניסים" [ו"שהחיינו" בלילה הראשון] בלבד (משנ"ב ס' תע"ז ס"ק ד, ב"ח י"ב וי"ב ס"ט, ילק"וי חנוכה ס' תע"ז ס"ג).

יב. הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה שאחרי הדלקת הנרות (ס"ט ע"ה) (תע"ז ס"ק ד) [והטעם להיכר שלא תבואנה להשתמש בנרות (משנ"ב ס"ט) המלאכות האמורות האסורות כתפירה וסריגה (חז"ע ע"ה יב) כביסה ושאר מלאכות האסורות בחול המועד (אור ש"ה ע"ה 12), אבל בישול ואפיה ושאר צרכי אוכל נפש מותרים (חז"ע ס"ט), ועיקר העיקרים הוא שישבו ההורים עם ילדיהם ויספרו בנייה ה' (קס"ט גנצפריד ס' קל"ט ס"א)]. [מומלץ להכין חידונים, שירונים וסיפורים לחנוכה שירתקו את הילדים] יג. הנוהגים במסיבות הנערכות באולמות בליל חנוכה להדליק נרות חנוכה עם ברכה בשם ומלכות משום פרסומי ניסא ומשמיעים בהם דברי תורה, יש להם על מה שיסמוכו וטוב להתפלל שם ערבית בציבור אחרי ההדלקה אך אין זה מעכב (חז"ע ע"ה מז). אבל המדליקים בחוצות העיר אע"פ שמתאסף ציבור רב, מדליקים ללא ברכה [אבל ברחבת הכותל מדליקים בברכה] (ילק"וי ס"ט ע"ה רט"ז, רכ"ז). וגם הדלקות במרפאות וקופות חולים מדליקים ללא ברכה (ילק"וי ס"ט ע"ה רכ"ז).

יד. המתארח אצל משפחה וכי"ב ואוכל ושותה על חשבון המארח ללא תשלום יוצא בהדלקת נרות של המארח, ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו אינו רשאי לברך (ס"ט ע"ה קל"א).

טו. אם הבעל מתארח בבית מלון בחנוכה לרגל עסקיו ואשתו נשארת בבית, הוא יוצא בהדלקה שמדליקה בבית, ואינו יכול לכוון לא לצאת בהדלקת אשתו ולהדליק במלון עם ברכה (ילק"וי חנוכה ח"ה ע"ה שפה, תורת מועדים לגר"ד יוסף ס' ד ס"ד) [הטעם: מצות נרות חנוכה היא מצות איש ביתו ונגזר אחר ביתו

(סס) ואם אשתו לא נשארת בביתה אלא הולכת להתארח כגון: בבית הוריה, אזי הבעל מדליק בברכה במקום הימצאו ילקו"י חנוכה(ה) שם עמ' תק) וכן אם אינו יודע אם מדליקים עליו נר חנוכה בביתו יכול הדליק בברכה נרות חנוכה (ילקו"י חנוכה(ה) סי' תרעז ס"ד).

טז. אם הבעל ואשתו וילדיהם מתארחים בבית המלון או רווק המתארח [ואין מי שמדליק עליו בבית] הרי: * אם מדליקים בחדרים מדליקים בברכה(תורת מועדים שם, מעיין לומר ח"ג סי' לז, ילקו"י חנוכה (ח) ע"מ תקה)

* אם מדליקים בלובי או בחדר האוכל כפי שמצוי (שהנהלת בית מלון מתנגדת להדלקה בחדרים מחשש לשריפה) אזי האורחים משתתפים ביניהם במחיר נרות/שמן ההדלקה או שיבקשו מבעלי המלון שיזכו להם חלק בשמן/נרות לכל האורחים וידליקו שם בהדלקה מרכזית ואחד יברך (ילקו"י שם, מעיין לומר פ"ז סי' מד) אך אם יחיד מחליט להדליק לעצמו משלו בנוסף להדלקה המרכזית ידליק בלא ברכה (ילקו"י שם ע"מ קיד, מעיין לומר שם) [אם הבעל ואשתו מתארחים במלון וילדיהם הגדולים נשארים בבית ומדליקים נרות חנוכה, ההורים יוצאים בהדלקת נרות זז] (מעיין לומר סי' מה).

יז. **ההכנות להדלקה:** כל השמנים כשרים להדלקת נר חנוכה (ש"ע סי' תרעג ס"א) ומצוה מן המובחר להדליק בשמן זית (שם נהרמ"א) היות והנס בבית המקדש היה בשמן זית (משנ"ב ס"ק ז) (ואפשר גם ב-"שמן זית למאור" [ואפילו כשהוא קרוש] אע"פ שאינו ראוי למאכל, והמהדר לקחת שמן זית שראוי למאכל תבוא עליו ברכה (ילקו"י חנוכה (ע"ג) עמ' ש"ט ס"טו ועמ' רפה) ואם אין לו שמן [אפילו שמן רגיל] ידליק בנרות פרפין או שעווה (חז"ע עמ' עו-פא) [ופתיל צף כשר להדלקת נר חנוכה לכתחילה (סס)].

יח. אין יוצאים ידי חובה בנר גז או חשמל (ילקו"י ח"ה עמ' רעז). מ"מ אם אין לו שמן או נר שעווה ידליק בחשמל בלי ברכה זכר לנס [כגון: המצוי ברכבת או במטוס] (חז"ע עמ' לז).

יט. צריך לשרוף את השמן הנותר בנרות חנוכה ביום השמיני שהרי הוקצה למצוותו (ש"ע סי' תרעז ס"ז), אבל השמן שנותר בבקבוק, וכן השמן שנותר בכוסית הנר אחרי שדלק חצי שעה, מותר להשתמש בו לכל שימוש (חז"ע עמ' קסז).

כ. המדליק נר חנוכה בשמן גזול או גנוב אע"פ שעבר איסור יצא ידי חובתו בדיעבד, אבל לא יברך עליו "להדליק נר חנוכה" (חז"ע עמ' לז).

כא. לאלו המחמירים להדליק את הנרות בחוץ בתוך מתקן זכוכית [כדי שלא יכבו הנרות מהרוח] צריכים להיזהר בשעה שמדליקים את הנרות שיהיה הצד הפתוח ממנו מדליקים את הנרות מכוסה ע"י שירימו מעט את מכסה הזכוכית ביד אחת ויחסמו את הפתח בגופם, מפני שצריך שיהיו הנרות ראויים "בשעת ההדלקה" לדלוק במשך חצי שעה (תורת מועדים סי' ג ס"ג). מ"מ אם לא חסם בגופו בזמן ההדלקה אין זה מעכב (ילקו"י חנוכה עמ' רט ונחשק עמ' שסד, חז"ע עמ' קט).

כב. **במוצאי שבת:** בבית"כ מדליקים נר חנוכה ואח"כ מבדילים (ש"ע סי' תרפ"א ס"ב) ובבית מבדיל ואח"כ מדליק נר חנוכה (שם נה"א סכ"א, כה"ח ס"ק ז) והנהגים להוציא שבת בזמן רבינו תם ינהגו כן גם בשבת זו וידליקו רק אחר זמן ר"ת (נ"ץ אליעזר ח"ט ס"ג, חז"ע עמ' קפז). אין מבדילין על נר חנוכה כיון שאין נהנים לאורו (ש"ע סי' תרפ"א ס"א).

כג. **תפילות:** * בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון שבחנוכה אומרים "על הניסים" ואם שכח ונזכר קודם שהזכיר שם "השם" ב"ברוך אתה ה'" שאחר "על הניסים" יחזור ל"על הניסים", ואם נזכר לאחר מכן אינו חוזר, (ש"ע סי' תרפ"ב ס"א). ונכון לאומרו בסוף התפילה היינו בתפילת 18 כשמיסים "אלוקי נצור" ובברכת המזון ב"הרחמנים" (נהרמ"א שם).

* בתפילת שחרית מוסיפים הלל שלם בברכה (ש"ע סי' תרפ"ב ס"א). אבל בתוך שבעה אפילו בבית האבל חייב בהלל שלם. נשים פטורות מלומר הלל ואם רוצות לומר אזי תאמרנה בלא ברכה (חז"ע עמ' ריג-ריז). * החל ממנחה של ערב חנוכה בכל תפילות חנוכה אין אומרים תחנון ונפילת אפי"ם (ש"ע סי' קלא ס"א).

לעלון האיחוד דרוש אדם שיעביר שקית עלונים מאשדוד להרצליה בהתנדבות פעם בשבוע
או לפי היכולת, לפנות לאיחוד טל : 08-8644452

לשומרי שמיטה: אלו הירקות הנוספים שאפשר לקנות בשווקים החופשיים [בהפרשת תרומות ומעשרות- מעשר שני] החל מ- כה כסלו [יום שני]: אבטיח, אפונה [בתרמיל], ארטישוק ירושלמי, בזיליקום, בטטה, ברוקולי, גזר, גמבה/פלפל [בכל הצבעים] חזרת, כרוב אדום/לבן, כרובית, כרפס, [סלר/שורש], כרתי, לוביה טרייה, מלון, עגבנייה, פול בתרמיל, פטרוזיליה שורש, פלפל חריף [אדום/ירוק], תות שדה, תפוחי אדמה[חדשים].
וזה בנוסף לאלו שכבר מותרים: אגנס, ארטישוק, בננה, בצל ירוק, חסה, חציל, כוסברה, לפת, מלפפון, נענע, סלק אדום, עירית, פטרוזיליה, צנון, צנונית, קולרבי, קישוא, שומר, שמיר, שעועית(בתרמיל), תפודים(תפול"א ביבי), תרד

שיעור לציבור הרחב באשדוד ביום שלישי כו בכסלו ב- 7:30 בערב עם הרב אייל עמרמי בנושא: חג החנוכה
בבי"כ החיד"א רח' יצחק הנשיא 22 אזור ג' * עזרת הנשים פתוחה

ראוי לקבוע את זמן מנחה ביום יום שישי הבא (ערב שבת פר' מקץ) בצהריים בגלל הדלקת נרות